

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 321. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591132352624/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

til Urban Jensen Bloch, senere præst i Ål (V. Horne h. Ribe a.) 1725—34.

c) Den tyske klassiske filolog Cellarius (1638—1707) er særlig kendt som lexicograf; Falster havde 1717 udgivet et supplement til hans latinske lexikon.

d) Se om denne XVI. discurs note t.

e) Arianisme er som bekendt den alexandrinske presbyter Arios' (d. 336) lære om treenheden, der bl. a. gik ud på at Christus var skabt af faderen og derfor ikke væsenslædes med ham; de orthodoxe stemplede dette som vranglære.

f) Theofilos af Antiocheia, kristen apologet, var bisp i Antiocheia fra 168 e. Chr. — Som citatet viser, er det kun i uegentlig forstand, T. taler om treenheden, der jo først af kirkeforsamlingen i Nikaia (325) fastsloges som dogme.

g) Lib. II, c. 23., p. 149. — Citatet anføres på Græsk og oversattes på Latin. Den danske oversættelse er udført efter Falsters latinske, der dog ikke dækker originalen helt; i denne står: Treheden af Gud, hans ord og hans visdom.

h) Den navnkundige kirkefader (c. 340—420).

i) Herom må henvises til X. discurs, se navnlig note h. — I Falsters eget exemplar af bogen er i marginen tilskrevet: Lactantij Platonisæren, se Om Socratis Gud p. m. 4 . . . —

j) Der sigtes til Davids salmer 1,5—6: Derfor skulle de Ugudelige ikke bestaa i Dommen, ej heller Synden i de Retfærdiges Menighed; thi Herren kender de Retfærdiges Vej; men de Ugudeliges Vej skal forgaa.

k) Novatianere, tilhængere af Novatianus (c. 250), der hævdede en langt strengere kirketugt end de ledende kirkemænd; Valentinianere, tilhængere af Gnostikeren Valentinus i 2. årh., der i stort omfang indblandede græsk spekulation i kristendommen; Markioniter, tilhængere af Gnostikeren Markion i 2. årh., der bl. a. opfattede det gamle testaments Gud som et